

MŠE SVATÁ

podle

DOMINIKÁNSKÉHO OBŘADU

Znojmo 2008

KRÁTCE ÚVODEM

Dominikánský mešní obřad je jedním z římských ritů, který se vyvinul ve 13. století. Byl schválen papežem Klementem IV. roku 1267. Liturgickým jazykem dominikánského obřadu je **latina**, jako přesný církevní jazyk, vyjadřující zároveň posvátný charakter. Při účasti lidu je možné latinská **čtení** přečíst také **v národním jazyce**. Tento mešní obřad se stal vlastní řádu Dominikánů, Německých rytířů a anglického královského dvora. Dodnes se s ním setkáme v řadě dominikánských kostelů např. v USA, Austrálii, Anglii, Francii, Itálii nebo v Německu. U nás je pravidelně sloužen v Praze, Olomouci a nyní i ve Znojmě.

České texty, uvedené v této příručce, neodpovídají liturgickým překladům, protože chtějí jen doslovně vyjádřit latinskou předlohu; nejsou určeny k přednesu při bohoslužbách, ale jako průvodce liturgickými texty.

ZÁKLADNÍ LITURGICKÉ POSTOJE

Při mši svaté v dominikánském obřadu jsou společně věřící i kněz **otočení jedním směrem**, k Východu, na znamení očekávaného druhého příchodu Krista. **Věřící stojí** při příchodu a odchodu kněze, při čtení prvního i posledního evangelia a při vyznání víry (Credo). Při všech ostatních částech bohoslužby věřící **sedí nebo klečí**, podle vhodnosti. Od zpěvu *Svatý, svatý* (Sanctus) do přijímání kněze se doporučuje klečet. **Svaté přijímání** se v tomto obřadu podává **pouze do úst a v kleče** (kromě vážně nemocných) a na slova kněze *Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat te in vitam aeternam. Amen.* (Tělo Pána našeho Ježíše Krista zachovej tě k věčnému životu. Amen.) se nic neodpovídá. V dominikánském obřadu se také nikdy nebijeme v prsa. **K odpovědím ministranta se lid může vždy připojit.**

ASPERGES

Nedělní bohoslužbě může předcházet pokropení lidu svěcenou vodou, nazvané Asperges podle zpěvu Žalmu 50, 6 „Pokrop mě, Pane, yzopem“ (lat. Aspeges me, Domine, hysopo...). V době velikonoční se

zpívá „Viděl jsem vodu vytékající z chrámu...“ (lat. *Vidi aquam egredientem de templo*). Pokropení může doprovázet i odpovídající sloka mešní písně. Kněz oděný pluvíálem poklekne před oltářem, pokropí ho, potom přisluhující a lid. Pokropení svěcenou vodou je svátostina, která nás chrání před úklady zlého ducha a připomíná Kristovu milost, která nás léčí a očisťuje od každé poskvrny.

Chorus: Asperges me, Domine, hysopo et mundabor: lavabis me et super nivem dealbabor. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam. Gloria Patri... Asperges me, Domine ...

Sacerdos: Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

Minister: **Et salutare tuum da nobis.**

S: Domine exaudi orationem meam.

M: **Et clamor meus ad te veniat.**

S: Dominus vobiscum.

M: **Et cum spiritu tuo.**

S: Oremus: Exaudi nos, Domine,

sancte Pater, omnipotens aeterne

Deus: et mittere digneris sanctum

Angelum tuum de caelis; qui cus-

todiat, foveat, protegat, visitet,

atque defendat omnes habitantes

in hoc habitaculo. Per Christum

Dominum nostrum.

M: **Amen.**

Sbor: Pokrop mě, Pane, yzopem, a budu očisťen; obmyj mě, a budu bělejší než sních. Smiluj se nade mnou, Bože, pro své veliké milosrdenství. Sláva Otci...

Pokrop mě, Pane, yzopem...

Kněz: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství.

Ministrant: A ukaž nám svou spásu.

K: Pane, vyslyš mou modlitbu.

M: A mé volání přijď k tobě.

K: Pán s vámi.

M: I s duchem tvým.

K: Modleme se: Vyslyš nás,

Pane, svatý Otče, všemohoucí,

věčný Bože: a rač seslat z nebe

svého svatého anděla, který by

střežil, opatroval, chránil, na-

vštěvoval a bránil všechny

obyvatele tohoto přibytku.

Skrze Krista, našeho Pána.

M: Amen.

Po obřadu kněz odejde do sakristie, kde si obleče **mešní roucho**: Nejprve si vodou omyje ruce i obličej, což mu připomíná nezbytnou čistotu duše i těla. Pak si přes kapuci uváže bílý šátek - humerál - sym-

bolizující přilbu duchovního boje. Dále obléká dlouhou bílou řízu - albu - symbol křestního povolání k nevinnosti. Albu si přepáše dlouhou šňůrou - cingulem - symbolem mravní čistoty a zdrženlivosti. Na levé předloktí si navleče krátký pruh látky v liturgické barvě - manipul - („snop“) - symbolizující celoživotní závazek modlitby breviáře a celibátu. Poté si kolem krku položí a cingulem upevní zkříženou štolu, dlouhý pruh látky v liturgické barvě, nejposvátnější roucho, symbol kněžského úřadu a znovuzískaný šat nesmrtelnosti, původně ztracený dědičným hříchem. Nakonec si kněz obléká ornát neboli kasuli, svrchní velké splývavé roucho v liturgické barvě, symbol Kristova jha a povolání.

STUPŇOVÉ MODLITBY

Kněz přichází k oltáři oblečený do mešního roucha, hlavu má zakrytou kapucí vinutou humerálem na znamení hlubokého usebrání v přítomnosti Boží. Oltář je pokryt třemi plátny, připomínající plátna, do kterých byl Kristus zavínut po snětí z kříže. Na oltáři uprostřed stojí kříž, připomínající podstatnou totožnost přinášené mešní oběti s historickou obětí kalvárskou. Po stranách hoří alespoň dvě svíce, symbol světla Kristova, ale i naplněných biblických předpovědí a svědků Kristova díla (srov. J 5, 35; Zj 11, 4 - Zákon a Proroci, Mojžíš a Eliáš). Začátek bohoslužby může být až po vstupní modlitbu (včetně Kyrie a Gloria) doprovázen **slokou mešní písně** nebo **sborovým zpěvem**.

Kněz spolu s ministrantem přichází k oltáři, kde udělají hlubokou úklonu anebo, je-li na oltáři Nejsv. svátost, pokleknou. Kněz vystoupí k oltáři a připraví chléb a víno na znamení Poslední večeře, kdy byla eucharistie ustanovena. Při zpívané mši sv. je příprava obětních darů až po epištole. Ministrant podává knězi vodu s prosbou o požehnání (při Requiem se požehnání vody vynechává):

Minister: Benedicite!

Sacerdo: In nomine + Patris et Filii et Spiritus Sancti.

M: Amen.

S: Actiones nostras, quaesumus

Ministrant: Požehnejte!

Kněz: Ve jménu + Otce i Syna i Ducha Svatého.

M: Amen.

K: Prosíme tě Pane, naše skutky

Domine, aspirando praeveni et adjuvando prosequere: ut cuncta nostra operatio a te semper incipiat et per te coepta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

svým vnuknutím předcházej a svou pomocí provázej, aby vše co konáme, tebou vždy začínalo a skrze tebe bylo dokonáno. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

*Kněz si sundává kapuci a sestupuje na předposlední oltářní stupeň. Tento postoj vyjadřuje skutečnost, že jako křesťan a kněz je milostí Boží zdokonalen ve své přirozenosti, ale ještě není u cíle (v nebi). Po znamení kříže následuje v hluboké úkloně dvojí vyznání vin, kněze a lidu, s prosbou o Boží odpuštění. Zpívá-li se **mešní píseň**, tyto modlitby jsou pronášeny polohlasně mezi knězem a přísluhujícími.*

S: In nomine Patris et + Filii et Spiritus Sancti. Amen. Confitemini Domino quoniam bonus.

M: Quoniam in saeculum misericordia ejus.

S: Confiteor Deo omnipotenti, et beatæ Mariæ semper Virgini, et beato Dominico Patri nostro, et omnibus Sanctis, et vobis fratres, quia peccavi nimis cogitatione, locutione, opere et omissione, mea culpa: precor vos orare pro me.

M: Misereatur tui omnipotens Deus, et dimittat tibi omnia peccata tua, liberet te ab omni malo, salvet et confirmet in omni opere bono et perducat te ad vitam aeternam.

S: Amen.

M: Confiteor Deo omnipotenti, et beatæ Mariæ semper Virgi-

K: Ve jménu Otce + i Syna i Du-cha Svatého. Amen. Vyznejme se Pánu neboť je dobrý.

M: Neboť jeho milosrdenství trvá navěky.

K: Vyznávám se všemohoucímu Bohu, blahoslavené Marii, vždy Panně, svatému Dominiku, našemu Otci, všem svatým a vám bratři, že jsem velice zhřešil myšlením, slovy, skutky a zanedbáváním dobra: je to má vina; prosím vás, modlete se za mne.

M: Ať se nad tebou smiluje všemohoucí Bůh, ať ti odpustí všechny tvé hříchy, ať tě osvobodí od všeho zla, zachová a posílí v každém dobrém díle a uvede tě do věčného života.

K: Amen.

M: Vyznávám se všemohoucímu Bohu, blahoslavené Marii, vždy

ni, et beato Dominico Patri nostro, et omnibus Sanctis, et tibi Pater, quia peccavi nimis cogitatione, locutione, opere et omissione: mea culpa, precor te orare pro me.

S: Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimittat vobis omnia peccata vestra, liberet vos ab omni malo, salvet et confirmet in omni opere bono, et perducatur vos ad vitam aeternam.

M: Amen.

Kněz uděluje všeobecné rozhřešení, znamení kříže však nedělá:

S: Absolutionem, et remissionem omnium peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens et misericors Dominus.

M: Amen.

Kněz se vzpřímí z hluboké úklony a hlasitě říká:

S: Adjutorium nostrum in nomine Domini.

M: Qui fecit caelum et terram.

Panně, svatému Dominiku našemu Otci, všem svatým a tobě otče, že jsem velice zhřešil myšlením, slovy, skutky a zanedbáváním dobra: je to má vina; prosím tě, modli se za mne.

K: Ať se nad vámi smiluje všemohoucí Bůh, ať vám odpustí všechny vaše hříchy, ať vás osvobodí od všeho zla, zachová a posílí v každém dobrém díle a uvede vás do věčného života.

M: Amen.

K: Rozhřešení a odpuštění všech vašich hříchů, ať vám udělí všemohoucí a milosrdný Pán.

M: Amen.

Kněz vystoupí až k oltáři, dělá na něm znamení kříže, líbá ho na znamení úcty k ostatkům svatých uloženým v oltáři a jako projev mystického sňatku Krista s Církví, s prosbou o prominutí všech nepravostí, abychom mohli vstoupit do nebeské svatyně.

S: Aufer a nobis Domine cunctas iniquitates nostras, ut ad Sancta sanctorum puris mereamur mentibus introire. Per + Christum Dominum nostrum. Amen.

K: Vzdal od nás Pane všechny naše nepravosti, abychom si zasloužili s čistou myslí vstoupit do Svatyně svatých. Skrze + Krista, našeho Pána. Amen.

S: In nomine Patris et + Filii et Spiritu Sancti. Amen.

K: Ve jménu Otce i + Syna i Du-cha Svatého. Amen.

OFFICIUM

Introit čili vstupní zpěv se v dominikánském obřadu nazývá officium, je téměř vždy vlastní a vyjadřuje vstupní myšlenku mše sv. a slávu Nejsv. Trojice. Modlitbu kněze může doprovodit **sloka mešní písň.**

KYRIE

Po officiu se kněz střídavě obrací třikrát třemi prosbami o slitování k Nejsv. Trojici řeckou litanií.

S: Kyrie eleison.

K: Pane, smiluj se.

M: **Kyrie eleison.**

M: Pane, smiluj se.

S: Kyrie eleison.

K: Pane, smiluj se.

M: **Christe eleison.**

M: Kriste, smiluj se.

S: Christe eleison.

K: Kriste, smiluj se.

M: **Christe eleison.**

M: Pane, smiluj se.

S: Kyrie eleison.

K: Pane, smiluj se.

M: **Kyrie eleison.**

M: Pane, smiluj se.

S: Kyrie eleison.

K: Pane, smiluj se.

GLORIA

Sláva na výsostech Bohu *neboli* Gloria, je oslavou Nejsv. Trojice. Po-čáteční slova zpívali andělé v Betlémě při narození Krista. Ve všední dny, v adventě, v době postní a při Requiem se vynechává.

S: Gloria in excelsis Deo.

K: Sláva na výsostech Bohu.

M: **Et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus (inclinatio) te. Glorificamus te. Gratias (inclinatio) agimus tibi, propter magnam gloriam tuam. Domine Deus, Rex caelestis, Deus Pater omnipotens. Domine Fili unigeni-**

M: A na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě. Dobrořečíme ti. Klaníme se (*úklona*) ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane Bože, nebeský Králi, Bože Otče všemohoucí. Pane, jednorozený Synu, Ježíši (*úklona*) Kriste. Pa-

te, Jesu (*inclinatio*) Christe. Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe (*inclinatio*) deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus Sanctus. Tu solus Dminus. Tu solus Altissimus, Jesu (*inclinatio*) Christe. Cum Sancto Spiritu in Gloria Dei Patris. Amen.

ne Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Ty, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Ty, jenž snímáš hříchy světa, přijmi (*úklona*) naši prosbu. Ty, jenž sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý. Ty jediný jsi Pán. Ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši (*úklona*) Kriste, se Svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

VSTUPNÍ MODLITBA

Nyní ustane hudba a zpěv a kněz pozdraví lid:

S: Dominus vobiscum.

K: Pán s vámi.

M: Et cum spiritu tuo.

M: I s duchem tvým.

Tento pozdrav se bude mnohokrát opakovat. Vyjadřuje totiž pro modlitbu velice podstatnou podmínku, aby „Pán byl s námi“. Odpověď lidu vyjadřuje víru ve spojení s „duchem“, jímž je míněno svátostné kněžství kněze-prostředníka. Ten pak pronáší vstupní modlitbu, neboli oraci. Je to jedna nebo více modliteb zahrnující hlavní prosby dané bohoslužby. Téměř pro každý den je vlastní.

S: Oremus: ... per omnia saecula saeculorum.

K: Modleme se: ... po všechny věky věků.

M: Amen.

M: Amen

EPIŠTOLA

Epištola je čtení z Písma sv., nejčastěji z některého apoštolského dopisu, odkud také název: dopis, lat. epistola. Kněz čte epištolu na pravé, epištolní straně oltáře. Po epištole jako odpověď následují mezi-zpěvy.

GRADUÁLE

*Následující mezizpěvy, jako Graduale, Aleluja, Tractus nebo Sekvence se mění podle doby či svátku. Může je doprovodit **sloka mešní písně**.*

EVANGELIUM

Kněz se uprostřed oltáře v hluboké úkloně tiše modlí, aby ho Pán učinil schopným ke hlásání evangelia.

S: Dominus sit in corde meo, et in labiis meis, ad pronuntiandum sanctum Evangelium pacis. K: Pán ať je v mém srdci a na mých rtech ke zvěstování evangelia pokoje.

Ministrant přenese misál na evangelijní stanu a otočí ho k „severu“, symbolizujícímu pohanské národy, které o Kristu ještě neslyšely.

S: Dominus vobiscum. K: Pán s vámi.
M: **Et cum spiritu tuo.** M: I s duchem tvým.

Na začátku se všichni spolu s knězem žehnají křížem na čele, na ústech a na prsou a ještě jednou velkým křížem, znamením spásy a ochranou před nástrahami démonů - nepřátel evangelia.

S: Sequentia (vel Initium) sancti Evangelii secundum... K: Pokračování (nebo Začátek) sv. evangelia podle...
M: **Gloria tibi Domine.** M: Sláva tobě Pane.

Po evangeliu se dělá velké znamení kříže, symbol přijaté víry, nic se neodpovídá.

Kněz líbá evangelijní text a tiše se modlí:

S: Per Evangelica dicta delentur nostra delicta. K: Kéž jsou naše přestupky shlazeny skrze slova evangelia.

VYZNÁNÍ VÍRY

O nedělích a velkých svátcích následuje po evangeliu nebo po kázání vyznání víry, lat. credo, věřím. Jde o nicejsko-konstanipolské vyznání, obsahující všechny základní pravdy katolického náboženství. Může ho zpívat sbor nebo kněz doprovází sloka mešní písně.

S: Credo in unum Deum.

M: **Patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Jesum (inclinatio) Christum, Filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia saecula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero: Genitum, non factum, consubstantialem Patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de caelis: (utrumque genuflectitur) ET INCARNATUS EST DE SPIRITU SANCTO EX MARIA VIRGINE: ET HOMO FACTUS EST. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato passus, et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in caelum: sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria, iudicare vivos et mortuos: cujus regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit: Qui cum Patre et Filio simul adoratur (inclinatio) et conglorificatur: qui locutus est**

K: Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. I v jednoho Pána Ježíše (úklona) Krista, jednorozeného Božího Syna, zrozeného z Otce přede všemi věky, Boha z Boha, světlo ze světla, pravého Boha z pravého Boha. Zrozeného, nestvořeného, soupodstatného s Otcem; skrze něho je vše stvořeno, jenž pro nás a pro naši spásu sestoupil z nebe: (poklekáme na obě kolena) VTĚLIL SE DUCHEM SVATÝM Z MARIE PANNY A STAL SE ČLOVĚKEM. Byl za nás ukřižován, za Poncia Piláta. Byl pohřben a třetího dne vstal z mrtvých, podle Písma. Vstoupil na nebesa, sedí po pravici Otce a znovu přijde ve slávě soudit živé i mrtvé a jeho království nebude konce. Věřím i v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází a s Otcem i Synem je zároveň uctíván (úklona) a oslavován a mluvil

per Prophetas. Et Unam, Sanctam, Catholicam, et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Amen.

skrže proroky. Věřím i v jednu, svatou, katolickou a apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů a očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

Na konci se žehnáme křížem, který shrnuje celé vyznání víry.

OFFERTORIM

*Následuje obětování, lat. offertorium, předložení chleba a vína, které budou proměněny v živého Krista a ten obětován Otci za hříchy světa. Text offertoria může doprovodit **stloka písň.***

S: Dominus vobiscum.

K: Pán s vámi.

M: Et cum spiritu tuo.

M: I s duchem tvým.

S: Oremus:

K: Modleme se:

Kněz vezme kalich s hostií a pokračuje tiše v prosbách k Nejs. Trojici o přijetí mešní oběti. Tato část připomíná odchod Spasitele do ústraní, do kraje Efraim, kde krátce pobýval, než byl ukřižován.

S: Quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam et nomen Domini invocabo.

K: Čím se odvděčím Pánu za všechno, co mi prokázal? Vezmu kalich spásy a budu vzývat jméno Páně.

Suscipe sancta Trinitas hanc oblationem, quam tibi offero in memoriam Passionis Domini nostri Jesu Christi: et praesta, ut in conspectu tuo tibi placens ascendat; et meam, et omnium fidelium salutem operetur aeternam.

Přijmi svatá Trojice tuto oběť, kterou ti přináším na památku umučení našeho Pána Ježíše Krista a dej, aby před tvou tvář se zalíbením vystoupila a mně i všem věřícím přinesla věčnou spásu.

Kněz klade hostii přímo na korporál a část patény skryje pod něj. Paténa představuje učedníky, kteří až na sv. Jana a Pannu Marii, Spasitele při ukřižování opustili.

LAVABO

Následuje omytí rukou, lat. lavabo (omyji), které připomíná potřebnou čistotu srdce k účasti na mešní oběti:

S: Lavabo inter innocentes manus meas, et circumdabo altare tuum Domine: ut audiam vocem laudis, et enarrem universa mirabilia tua. Domine dilexi decorem domus tuae, et locum habitationis gloriae tuae.

K: Mezi nevinnými umyji svoje ruce a budu kráčet kolem tvého oltáře, abych slyšel hlas chvály a vyprávěl o všech tvých divech. Pane, miluji krásu tvého domu i místo, kde přebývá tvá sláva.

Kněz se pak uprostřed oltáře v hluboké úkloně se tiše modlí:

S: In spiritu humilitatis et in animo contrito, suscipiamur Domine a te: et sic fiat sacrificium nostrum, ut a te suscipiatur hodie et placeat tibi Domine Deus.

K: V duchu pokory a se zkroušeným duchem, kéž nás, Pane, přijmeš, a tak ať je i naše oběť, dnes tebou přijata a zalíbí se tobě, Pane Bože.

ORATE FRATRES

*Kněz vyzve věřící k modlitbě přijetí mešní oběti, „modlete se, bratři...“ (lat. orate fratres), aby se vnitřně připojili k obětnímu úkonu. **Na toto zvolání se nic neodpovídá.** Dále se kněz k lidu neotáčí a zůstává osamocen, jako byl Mojžíš na Sinaji a jako Kristus zůstal opuštěný na kříži. Kněz se opět obrátí tváří k věřícím až při přijímání, aby jim z oltáře přinesl plody oběti kříže.*

S: Orate fratres, ut meum ac vestrum pariter in conspectu Domini sit acceptum sacrificium.

K: Modlete se bratři, aby má i vaše oběť byla společně přijata před tváří Páně.

SECRETA

Následuje tichá modlitba, lat. secreta, jež je pro jednotlivé mše různá a končí hlasitým zvoláním.

S: Domine exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat.
Oremus:
... per omnia saecula saeculorum
M: Amen.

K: Pane vyslyš mou modlitbu a mé volání ať dojde k tobě.
Modleme se:
... po všechny věky věků.
M: Amen.

PREFACE

Praeface neboli předmluva, lat. praefatio, je slavnostní text chvály a prosby, uvádějící do mešní oběti daného svátku.

S: Dominus vobiscum.

K: Pán s vámi.

M: Et cum spiritu tuo.

M: I s duchem tvým.

S: Sursum corda.

K: Vzhůru srdce.

M: Habemus ad Dominum.

M: Máme je u Pána.

S: Gratias agamus Domino Deo nostro.

K: Vzdávejme díky Pánu, našemu Bohu.

M: Dignum et justum est.

M: Je to důstojné a spravedlivé.

S: Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere ...

S: Vpravdě je důstojné a spravedlivé, správné a spasitelné, abychom ti vždy a všude vzdávali díky...

SANCTUS

Následuje chvalozpěv na třikrát svatého Boha. Až do Modlitby Páně je poslední hlasitou modlitbou. Zazní zvonky, symbolizující zpěv přítomných andělů. Ministrant přináší zapálenou svíci, upozorňující na nastávající jedinečnou přítomnost Krista v eucharistické podobě.

Omnes: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli, et terra gloria tua. Hosanna in excelsis.

Všichni: Svatý, Svatý, Svatý, Pán Bůh Zástupů. Plna jsou nebesa i země tvé slávy. Hosana na výsostech.

BENEDICTUS

Navazuje zpěv Požehnaný, lat. Benedictus, připomínající slavný vjezd Krista do Jeruzaléma před jeho ukřižováním, proto děláme velké

znamení kříže. Sanctus i Benedictus může doprovázet **sloka mešní písně.**

Omnes: Benedictus (*signum crucis*) **qui venit in nomine Domini, Hosanna in excelsis.**

Všichni: Požehnaný, (*znamení kříže*) jenž přichází ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

KÁNON

Kněz se hluboce sklání před oltářem a začíná nejposvátnější část bohoslužby, mešní kánon. Ten je pronášen tiše, protože tato nekrvavá oběť zůstává nevyslovitelným tajemstvím.

S: Te igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum Filium tuum Dominum nostrum, supplices rogamus ac petimus: uti accepta habeas et benedicas haec + dona, haec + munera, haec + sancta sacrificia illibata: In primis quae tibi offerimus pro Ecclesia tua sancta catholica, quam pacificare, custodire, adunare, et regere digneris toto orbe terrarum: una cum famulo tuo Papa nostro N. et Antistite nostro N. et Rege nostro N. (*in monarchiis catholicis*) et omnibus orthodoxis, atque catholicae et Apostolicae fidei cultoribus.

K: Tebe tedy, nejlaskavější Otče, skrze Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána pokorně prosíme a žádáme, abys přijal a požehnal tyto + dary, tato + věnování, tyto + svaté a neposkvrněné obětiny, které ti přinášíme především za tvou svatou katolickou Církev. Kéž ji obdaříš mírem, chráníš, sjednocuješ a řídíš po celém zemském okrsku: v jednotě s tvým služebníkem, naším papežem N., s naším biskupem N., (*v katolických monarchiích*) s naším králem N., a se všemi pravověrnými ctiteli katolické a apoštolské víry.

MEMENTO ZA ŽIVÉ

Nejprve kněz prosí se sepjatýma rukama za všechny živé věřící.

S: Memento Domine famulorum, famularumque tuarum N. N., et omnium circumstantium, quorum

K: Pamatuj, Pane, na tvé služebníky a služebnice N. N., a všechny kolem stojících, jejich

tibi fides cognita est, et nota devotio: pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis pro se, suisque omnibus, pro redemptione animarum suarum, pro spe salutis et incolumitatis suae, tibi que reddunt vota sua aeterno Deo, vivo et vero.

víra a zbožnost ti je známa: za ně ti přinášíme, anebo kteří tobě přinášejí tuto oběť chvály, za sebe a za všechny své blízké, za vykoupení svých duší a za naději spásy i za své bezpečí, a kteří plní své sliby jež dali tobě, věčnému, živému a pravému Bohu.

Následuje připomínka společenství a pomoci svatých, církve vítězné. Kněz ji pronáší s rozpjatýma rukama.

S: Communicantes, et memoriam venerantes, in primis gloriosae semper Virginis Mariae, Genitricis Dei, et Domini nostri Jesu Christi: sed et beati Joseph, ejusdem Virgini s Sponsi, et beatorum Apostolorum ac Martyrum tuorum Petri et Pauli, Andreae, Jacobi, Joannis, Thomae, Jacobi, Philippi, Bartholomaei, Mathaei, Simonis et Thaddei; Lini, Cleti, Clementis, Xysti, Corneli, Cypriani, Laurentii, Chrysogoni, Joannis et Pauli, Cosmae et Damiani, et omnium Sanctorum tuorum: quorum meritis precibusque concedas, ut in omnibus protectionis tuae muniamur auxilio. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

K: Ve společenství a v úctě, především k památce slavné Marie, vždy Panny, Rodičky Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i jejího snoubence svatého Josefa, a tvých svatých apoštolů a mučedníků: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kléta, Klementa, Sixta, Kornélie, Cypriána, Vavřince, Chryzogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiána a všech tvých svatých: pro jejich zásluhy a prosby nám uděl, abychom byli ve všem pod záštitou tvé ochrany a pomoci. Skrze téhož Krista našeho Pána. Amen.

Kněz rozepne ruce nad obětinami, jako když starozákonní kněz přenášel všechny viny lidu na obětní dar, zde beránka Božího, Krista.

K: Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quaesumus Domine, ut placatus accipias, diesque nostros in tua pace disponas, atque ab aeterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum jubeas grege numerari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

K: Prosíme tě tedy, přijmi Pane milostivě tuto oběť naší služby a celé tvé rodiny, řiď naše dny ve svém míru, vytrhni nás od věčného zatracení a kéž se ti zalíbí připočíst nás ke stádu svých vyvolených. Skrže Krista našeho Pána. Amen.

Kněz žehná obětiny a prosí Boha, aby je proměnil v Tělo a Krev svého Syna. Ministrant dává znamení zvonkem a hudba i zpěv umlkne.

S: Quam oblationem tu Deus in omnibus, quaesumus, benedictam, adscri + ptam, ra + tam, rationabilem, acceptabilemque facere digneris, ut nobis Cor + pus, et San + guis fiat dilectissimi Filii tui, Domini nostri Jesu Christi.

K: Prosíme tě Bože, abys učinil tuto oběť ve všem požehnanou, při + vlastněnou, plat + nou, správnou a přijatelnou: aby se nám stala Tě + lem a Kr + ví tvého nejmilejšího Syna, našeho Pána, Ježíše Krista.

PROMĚŇOVÁNÍ

Následuje vlastní obětní úkon. Kněz v naprostém tichu pozorně opakuje slova Kristova, pronáší slova proměnění.

S: Qui, pridie quam pateretur, accepit panem in sanctas ac venerabiles manus suas; et elevatis oculis in caelum, ad te Deum Patrem suum omnipotentem, tibi gratias agens bene + dixit, fregit, deditque discipulis suis dicens: Accipite et manducate ex hoc omnes:

K: Který v ten den, dříve než trpěl, vzal do svých svatých a ctihodných rukou chléb, pozvedl oči k nebi, k tobě, Bohu, Otci svému všemohoucímu, vzdal ti díky, pože + hnal, lámal a dával svým učedníkům se slovy: Vezměte a jezte z toho všichni:

Ministrant uchopí zadní okraj kněžského ornátu, což připomíná připojení všech věřících k mešní oběti, ale i onu ženu z evangelia, která se pouhým dotekem Kristova roucha uzdravila z mnohaleté choroby. Stejně tak při pozdvihování kalicha. Proměňování je okamžik, kdy kněz jedinečným způsobem jedná v osobě a síle Spasitele.

HOC EST ENIM CORPUS MEUM. TOTO JE VSKUTKU MOJE TĚLO.

Kněz ihned pokleká, což jasněji naznačuje, že skutečná Kristova přítomnost nastává mocí slov, které vyslovil. Teprve potom vstane, pozdvihuje sv. hostii, aby se jí klaněli i věřící, a opět poklekne. Ministrant dává znamení zvonkem a kněz tiše pokračuje:

S: Simili modo, postquam cenantum est, accipiens hunc praeclarum Calicem in sanctas ac venerabiles manus suas; item tibi gratias agens, bene + dixit, deditque discipulis suis dicens: Accipite et bibite ex eo omnes:

HIC EST ENIM CALIX SANGUINIS MEI, NOVI ET AETERNI TESTAMENTI, MYSTERIUM FIDEI: QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSIONEM PECCATORUM.

Haec quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis.

K: Podobně, když bylo po večeři, vzal do svých svatých a ctihodných rukou také tento přeslavný kalich; znovu ti vzdal díky, požeh + nal a dal ho svým učedníkům se slovy: Vezměte a pijte z něho všichni:

TOTO JE VSKUTKU KALICH MÉ KRVE, NOVÉ A VĚČNÉ SMLOUVY, TAJEMSTVÍ VÍRY: KTERÁ SE ZA VÁS A ZA MNOHÉ VYLÉVÁ NA ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ.

Kolikrátkoli toto budete konat, čiňte to na mou památku.

Kněz poleká jako při pozdvihování sv. hostie a ministrant zvoní stejným způsobem.

PO PROMĚŇOVÁNÍ

*Kněz široce rozepne ruce jako Kristus na kříži, se kterým se obětním úkonem zcela ztotožnil, pokračuje v obětním úkonu, připomínajíc předchozí oběti starozákonní. Může následovat **sloka mešní písně**.*

S: Unde et memores, Domine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejusdem Christi Filii tui Domini nostri tam beatae passionis, nec non et ab inferis resurrectionis, sed et in caelos gloriosae ascensionis, offerimus praeclarae majestati tuae de tuis donis ac datis, Hostiam + puram, Hostiam + sanctam, Hostiam + immaculatam, Panem + sanctum, vitae aeternae et Calicem + salutaris perpetuae.

K: A proto, Pane, pamatujeme jak my, tvoji služebníci, tak i tvůj svatý lid, na téhož Krista, tvého Syna a našeho Pána, jak na svaté umučení, tak na vzkříšení z podsvětí, ale i na slavné nanebevstoupení a obětujeme tvému přeslavnému majestátu z tvých darů, tebou darovaných, obětí + čistou, obětí + svatou, obětí + neposkvrněnou, svatý + Chléb věčného života a Kalich + věčné spásy.

Znamení kříže nad obětním darem připomínají pět ran oběti Nového zákona.

Supra quae propitio ac sereno vultu respicere digneris, et accepta habere, sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tuo justii Abel, et sacrificium Patriarchae nostri Abrahae, et quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculatam hostiam.

Kéž na ně shlédneš s milostivou a vlídnou tváří a přijmeš je tak, jako jsi přijal dary svého spravedlivého služebníka Ábela a obětí našeho praotce Abraháma, jako když ti obětoval tvůj nejvyšší kněz Melchisedech, obětí svatou, obětí neposkvrněnou.

Kněz hluboce skloněn, s rukama zkříženými na prsou, pokorně prosí o přijetí mešní oběti s přispěním Božího anděla a vyprošuje účast na jejich plodech.

S: Supplices te rogamus, omnipotens Deus, jube haec perferri per manus sancti Angeli tui in sublimi altare tuum, in conspectu divinae majestatis tuae, ut quot-

K: Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože, příkaž svému svatému andělu, aby toto přenesl svými rukama na tvůj vznešený oltář, před tvář tvé božské ve-

quot ex hac altaris (*sacerdos osculat dexteram partem corporali*) participatione sacrosanctum Filii tui Cor + pus, et San + guinem sumpserimus, omni bene+ditione caelesti, et gratia repleamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

lebnosti, aby všichni, kdo budeme mít účast na tomto oltáři (*kněz líbá pravou část korporálu*) a přijmeme Tě + lo a Kr + ev tvého přesvatého Syna, byli naplněni vším nebeským požeh + náním a milostí. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

MEMENTO ZA ZEMŘELÉ

Následuje prosba za věrné zemřelé. Na znamení naléhavosti této prosby kněz opět rozepne ruce.

S: Memento etiam, Domine, famulorum famularumque tuarum, qui nos praecesserunt cum signo fidei, et dormiunt in somno pacis N. N. Ipsi Domine, et omnibus in Christo quiescentibus locum refrigerii, lucis et pacis ut indulgeas, deprecamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

K: Pamatuj Pane také na tvé služebníky a služebnice, kteří nás předešli se znamením víry a odpočívají spánkem pokoje N. N. Prosíme tě, Pane, abys jim a všem kdo spočinuli na místě občerstvení, udělil světlo a pokoj. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

Kněz pokračuje prosbou za nás přítomné. První slova prosby vysloví hlasitě a bije se v prsa.

S: Nobis quoque peccatoribus famulis tuis, de multitudine miserationum tuarum sperantibus, partem aliquam et societatem donare digneris, cum tuis sanctis Apostolis et Martyribus, cum Joanne, Stephano, Matthia, Barnaba, Ignatio, Alexandro, Marcellino, Petro, Felicitate, Perpetua, Agatha, Lucia, Agnete, Cae-

K: Také nám, tvým hříšným služebníkům, kteří v tebe doufají, kéž udělíš z velikosti svého slitování nějaký podíl a společenství se svými svatými apoštoly a mučedníky, s Janem, Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcellinem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Agátou, Lucií, Anežkou, Cecílií,

cilia, Anastasia et omnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consortium, non aestimator meriti, sed veniae, quaesumus, largitor admitte. Per Christum Dominum nostrum.

Per quem haec omnia, Domine, semper bona creas, sancti + ficas, vivi + ficas, bene + dicis et praestas nobis.

Anastázií a se všemi tvými svatými: kéž nás do jejich společenství, prosíme, připustíš; nikoli jako posuzovatel zásluh, ale jako štědrý dárce milosti. Skrze Krista našeho Pána.

Skrze něho, Pane, toto všechno dobré stále tvoříš, posvě + cuješ, oživu + ješ, žeh + náš a nám rozděluješ.

Kněz pokleká a dělá nad kalichem sv. hostií znamení kříže, znamení jednoty obětovaného Krista, Bohočlověka.

S: Per + ipsum et cum + ipso et in + ipso est tibi Deo Patri + omnipotenti in unitate Spiritus + Sancti, omnis honor et gloria.

K: Skrze + něho a s + ním a v + něm je tobě, Bohu, Otci + všemohoucímu, v jednotě Ducha + Svatého, všechna čest a sláva.

Ministrant dává znamení zvonkem a kněz končí hlavní část mše svaté hlasitým zvoláním:

S: Per omnia saecula saeculorum.

M: **Amen.**

K: Po všechny věky věků.

M: **Amen.**

MODLITBA PÁNĚ

Účinky Kristovy oběti z nás dělají děti Boží, proto se můžeme s radostí obracet k nebeskému Otci slovy modlitby, kterou nás naučil jeho Syn.

S: Oremus. Praeceptis salutaribus moniti et divina institutione formati, audemus dicere:

Pater noster qui es in caelis: sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in caelo et in terra. Pa-

K: Modleme se: Povzbuzeni spasitelnými příkazy a vedeni božským ustanovením, odvažujeme se říkat:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v

nem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem.

M: Sed libera nos a malo.

S: Amen.

nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení.

M: Ale zbav nás od zlého.

K: Amen.

Kněz pokračuje tichou modlitbou za pokoj a mír.

S: Libera nos, quaesumus Domine, ab omnibus malis, praeteritis, praesentibus, et futuris; intercedente beata et gloriosa semper Virgine Dei Genitricis Mariae, cum beatis Apostolicis Petro et Paulo, atque Andrea, et omnibus sanctis, da propitius pacem in diebus nostris: ut ope misericordiae tuae adjuti, et a peccato simus semper liberi, et ab omni perturbacione securi. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus:

K: Prosíme tě Pane, zbav nás ode všeho zla: minulého, přítomného i budoucího, na přímluvu blahoslavené a slavné vždy Panny a Rodičky Boží Marie a tvých svatých apoštolů Petra a Pavla, tak i Ondřeje a všech tvých svatých. Prosíme tě, uděl milostivě mír našim dnům, abychom s přispěním tvého milosrdenství a tebou podporováni byli vždy osvobozeni od hříchů a zabezpečeni před vším zmatkem. Skrže téhož Pána našeho Ježíše Krista, tvého Syna, který s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého, Bůh,

Modlitba končí hlasitým zvoláním a přáním Kristova pokoje.

S: per omnia saecula saeculorum.

M: Amen.

S: Pax + Domini sit + semper vobis + cum.

M: Et cum spiritu tuo.

K: po všechny věky věků

M: Amen

K: Pokoj + Páně ať + je vždycky s + vámi.

M: I s duchem tvým.

AGNUS DEI

*Následuje zpěv Beránku Boží, lat. Agnus Dei, prosba ke Kristu, smírné oběti, za naše hříchy a ministrant dá třikrát znamení zvonkem. Může doprovázet sbor nebo **sloka mešní písně**. Při Requiem jsou slova „miserere nobis“ nahrazena „dona eis requiem“ (dej jim odpočinutí) a při třetí invokaci „dona eis requiem sempiternam“ (dej jim odpočinutí věčné).*

S: Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, misere nobis. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

K: Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, daruj nám pokoj.

Kněz vloží do kalicha úlomek sv. hostie, na znamení Kristova vzkříšení, a pozdraví ho políbením okraje kalicha. Při Requiem se políbení vynechává, protože jeho účinky jsou určeny převážně zemřelým.

S: Haec sacrosancta commixtio Corporis et Sanguinis Domini nostri Jesu Christi fiat mihi et omnibus summentibus, salus mentis et corporis; et ad vitam aeternam promerendam atque capessendam prae-paratio salutaris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

K: Toto přesvaté smísení Těla a Krve Pána našeho Ježíše Krista, ať se stane mně i všem přijímajícím, spásou duše i těla; tak i zásluhou pro věčný život a jistou přípravou ke spáse. Skrze téhož Krista, našeho Pána. Amen.

PŘIJÍMÁNÍ

Kněz se následující modlitbou obrací ke Kristu živému, obětovanému, vzkříšenému a skutečně přítomnému na oltáři.

S: Domine Jesu Christe, Filii Dei vivi, qui ex voluntate Patris, cooperante Spiritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificasti:

K: Pane, Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otce a spolupůsobením Ducha Svatého, svou smrtí oživil svět:

libera me per hoc sacrosanctum
Corpus et Sanguinem tuum, ab
omnibus malis: et fac me tuis
semper inhaerere mandatis et a
te nunquam separari permittas.
Qui cum eodem Deo Patre et
Sipritu Sancto vivis et regnas
Deus in saecula saeculorum.
Amen.

osvobod' mě skrze toto své pře-
svaté Tělo a svou Krev od všeho
zla a dej, abych vždy Inul k tvým
příkázáním a nedopust', abych
se kdy od tebe odloučil, jenž
s týmž Bohem Otcem a Duchem
Svatým, žiješ a kraluješ, Bůh, po
všechny věky věků. Amen.

Kněz drží sv. hostii nad kalichem, skloní hlavu, a tiše řekne:

S: Corpus et Sanguis Domini nos-
tri Jesu Christi custodiant me in
vitam aeternam. Amen.

K: Tělo a Krev našeho Pána, Ježí-
še Krista, zachovej mě k věčné-
mu životu. Amen.

Potom přijme Tělo a Krev Páně. Mezi přijímáním Těla a Krve Páně kněz nic neříká, aby zdůraznil, že Kristus je stejně přítomen pod oběma způsoby. Přistupuje-li ke sv. přijímání ministrant, poklekne na nejvyšší oltářní stupeň. Přistupují-li ke sv. přijímání také další věřící, pokleknou u mřížky anebo poblíž oltáře na klekátko. Kněz se k nim otočí, ukáže jim sv. hostii se slovy:

S: Ecce, Agnus Dei, ecce qui tollit
peccata mundi.

K: Hle, beránek Boží, hle ten, kte-
rý snímá hříchy světa.

*Ministrant a přijímající **tříkrát** hlasitě odpovědí:*

**M: Domine, non sum dignus, ut
intres sub tectum meum, sed
tantum dic verbo et sanabitur
anima mea.**

M: Pane, nejsem hoden, abys
vešel pod mou střechu, ale řekni
jen slovo a má duše bude uzdra-
vena.

*Věřící i ministranti **přijímají v kleče do úst a nic neodpovídají. Dávají tím zřetelněji najevo, že Kristova přítomnost v této svátosti nezáleží na víře přijímajících, ale že jde o objektivní skutečnost. K přijímání***

může následovat **sloka mešní písně**. Kněz přistoupí ke každému z přijímajících, sv. hostií dělá před každým znamením kříže a řekne:

S: Corpus Domini + nostri Jesu Christi custodiat te in vitam aeternam. Amen.
K: Tělo Pána + našeho Ježíše Krista zachovej tě k věčnému životu. Amen.

Po přijímání věřících, kněz očistí vínem a vodou kalich, a tiše se modlí:

S: Quod ore sumpsimus, Domine, pura mente capiamus: ut de Corpore et Sanguine Domini nostri Jesu Christi fiat nobis remedium sempiternum. Amen.
K: Co jsme ústy přijali, Pane, ať přijmeme i čistou duší, aby se nám Tělo a Krev Pána našeho Ježíše Krista stalo lékem pro věčnost. Amen.

Kněz přejde na epištolní stranu, kam mu ministrant přenesl misál, a modlí se antifonu k přijímání, lat. Communio, vyjadřující myšlenku k přijetí této svátosti. Může ho doprovodit **sloka mešní písně**. Pak následuje vlastní modlitba po přijímání, lat. Postcommunio, obojí podle svátku nebo doby.

S: Dominus vobiscum.
M: **Et cum spiritu tuo.**
S: Oremus: ... per omnia saecula saeculorum.
M: **Amen.**
K: Pán s vámi.
M: I s duchem tvým.
K: Modleme se: ... po všechny věky věků.
M: Amen.

ZÁVĚREČNÉ OBŘADY

Kněz pozdraví a propustí lid. Při Requiem jsou slova "Ite missa est" nahrazena "Requiescant in pace" (Ať odpočívají v pokoji), na která se odpovídá "Amen".

S: Dominus vobiscum.
M: **Et cum spiritu tuo.**
S: Ite missa est.
M: **Deo gratias.**
K: Pán s vámi.
M: I s duchem tvým.
K: Jděte, je propuštění.
M: Bohu díky.

Kněz se v hluboké úkloně tiše modlí poslední modlitbu k Nejsv. Trojici.

S: Placeat tibi sancta Trinitas obsequium servitutis meae, et praesta, ut sacrificium, quod oculis tuae majestatis indignus obtuli, tibi sit acceptabile, mihi que, et omnibus, pro quibus illud obtuli, sit te misrante propitiabile. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

K: Kéž se ti zalíbí, Svatá Trojice, tato služba, kterou jsem vykonal a dej, aby oběť, kterou jsem jako nehodný přinesl před zraky tvé velebnosti, je ti milá a mně i všem, za které jsem ji přinesl, pro tvé slitování zjedná milost. Skrže Krista našeho Pána. Amen.

POŽEHNÁNÍ

Kněz udílí věřícím ještě jednu svátostinu – požehnání. Při Requiem se požehnání neuděluje, protože celá bohoslužba je převážně zaměřena na duchovní užitek zemřelých.

S: Benedictio Dei omnipotentis, Patris et + Filii et Spiritus Sancti descendat super vos et maneat semper.

M: **Amen.**

K: Požehnání všemohoucího, Boha Otce i + Syna i Ducha Svátého, ať na vás sestoupí a zůstane vždycky s vámi.

M: Amen.

POSLEDNÍ EVANGELIUM

Poslední evangelium je téměř vždy tzv. Prolog, začátek evangelia sv. Jana (J 1,1-14), který shrnuje poslání druhé božské Osoby, Ježíše Krista. Zařazení tohoto textu i kněžského požehnání pochází z pozdější doby, proto je najdeme až po propuštění lidu. Poslední evangelium je malou katechezí, ale i druhem exorcismu, který má odvracet působení mocností temnot.

S: Dominus vobiscum.

M: **Et cum spiritu tuo.**

S: Initium sancti Evangelii secundum Joannem:

K: Pán s vámi.

M: I s duchem tvým.

K: Začátek svatého evangelia podle Jana:

Všichni povstanou a dělají znamení kříže jako při prvním evangeliu. Při slovech o vtělení, všichni poklekají spolu s knězem na jedno koleno.

M: Gloria tibi Domine.

S: In Principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil: Quod factum est, in ipso vita erat, et vita erat lux hominum. Et lux in tenebris lucet et tenebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui crederunt in nomine ejus: Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. **ET VERBUM CARO FACTUM ET ET HABITAVIT IN NOBIS: (*genu flectitur*)** Et vidimus

M: Sláva tobě Pane.

K: Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všechno bylo učiněno skrze ně a bez něj nebylo učiněno nic. Co bylo učiněno, v tom byl život a život byl světlem lidí: A světlo svítí v temnotách a temnoty jej nepohltily. Byl člověk poslaný od Boha, jehož jméno bylo Jan. Ten přišel vydat svědectví o tom světle, aby skrze něj všichni uvěřili. On nebyl tím světlem, ale vydal o tom světle svědectví. Bylo pravé světlo, které osvětluje každého člověka, přicházejícího na tento svět. Ve světě byl, svět byl učiněn skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale jeho vlastní ho nepřijali. Kdokoli však ho přijali, těm dal moc stát se Božími syny, těm kdo uvěřili v jeho jméno: Ti se nenarodili ani z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. **A SLOVO SE STALO TĚLEM A PŘEBÝVALO MEZI NÁMI (*poklekáme na jedno koleno*).** A viděli jsme

gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre plenum gratiae et veritatis.

jeho slávu, slávu jako Jednorozeného z Otce, plného milosti a pravdy.

Na konci se všichni žehnají velkým křížem a hlasitě odpoví:

M: Deo gratias.

M: Bohu díky.

*Při odchodu kněze všichni vstanou a může následovat **sloka mešní písně**. Kněz, s hlavou pokrytou kapucí, spolu s přísluhujícími pozdraví oltář a odchází. Cestou se tiše modlí díkůvzdání.*

Jako studijní materiál připravil fr. Efrém Jindráček, OP.